

GYULAFEHÉRVÁRI KÖZLÖNY.

Hetilap a társadalom, közművelődés, szépirodalom és közigazgatás köréből.

<p>Elfizetési árak:</p> <p>Helyben, házhoz hordva: Egy évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.</p> <p>Vidékre, postán küldve: Egy évre 4 frt 50 kr. Félévre 2 frt 25 kr. Negyedévre 1 frt 25 kr.</p> <p>Egyes szám ára 10 r. Egyes szám ára 12 kr.</p>		<p>Megjelen minden kedden.</p> <p>Elfizetések, valamint a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők Gyulafehérvárra, a püspöki lyc. könyvnyomdába.</p> <p>Kéziratok — melyek vissza nem adanak — aláírva küldendők be.</p>	<p>Hirdetési díjak</p> <p>Egy háromszor hasábozott garmonsor vagy annak tértartalma 5 kr.</p> <p>Bélyegdíj minden beiktatás után 30 kr.</p> <p>Nyilttér soronként 15 kr.</p> <p>A hirdetési és nyilttéri díjak előre fizetendők.</p>
--	--	--	---

HIRDETÉSEK és nyilttéri közlemények elfogadtatnak lapunk részére kiadóhivatalunkban (P. lycz. könyvnyomda, várutca) továbbá GOLDBERGER A. V., BARNA és Társa által Budapesten, FRIEDRICH SCHALEK, G. L. DAUBE & Comp. I. KNOLL, HAASENSTEIN és VOGLER Bécsben, — Prágában valamint Németország és Sveicz fővárosaiban is. DORN & COMP. által Hamburgban.

— Tudósítjuk t. olvasóinkat hogy lapunk ezentul nem osütörtökön, hanem minden kedden jelenik meg.

A leánynevelésről.

A nő sokkal fontosabb állást foglal el a társadalomban, semhogy fölöslegesnek tartanók időről időre, e tekintetben néhány észrevételt kockáztatni. Előre tudjuk, azt fogja rá mondani nem egy háziasszony: én leányaimat úgy neveltem, a hogy nekem tetszik; és nálunk azt tapasztalhatjuk, hogy minden háznál e tekintetben más elv is uralkodik. Az édes anya nagyobb részt csak a jelen viszonyokból indul ki, és ha jómódu, akkor a legtöbb esetben kisasszonynak neveli a szó szoros értelmében. A kézi munkákból csak azokat taníttatja, melyekkel tündökölni lehet, a fehérneműről a legtöbb esetben csak azt tudja a kisasszony, hogy vászonból van készítve, de annak a készítésnek titkaiba nem avatják be. És a konyha! ez meg camera obscura, oda már az előkelő sarjadéknak még betekinteni sem szabad; és ha majd a kis asszonyból nagy asszony válik, majd ellátja a fogadott szakácsnő. — És mégis milyen fontos a konyha jó ellátása a házaspárnak egész életére és a jó kedv fentartására. A konyha a ház gyomra. Ha gyomrunkat elhanyagoljuk, egész testünk hanyatlásra indul — és így van ez a házra nézve is.

De korántsem akartuk avval azt hangoztatni, hogy leányainkat csakis kizárólagosan varrónókká neveljük. A nevelés mindenek előtt természetes legyen. A testnek a mi a testté, a szellemnek pedig szintén adjuk az övét. Ha mind a két irányban az arany középutat feltaláljuk, csakis akkor alkotunk harmonikus egészet.

Hisz most országszerte azt a panaszt hangoztatják, hogy a hiányos női nevelés oka nálunk mindennek. Az anyák rossz nevelő képességének tulajdonítják a sok öngyilkosságot, párbaft és még más mindenfélét.

Hogy mennyire jogosak ezek a panaszok, annak megítélését a t. közönségre bizzuk, csak annyi bizonyos, hogy mi nem általános elv szerint járunk el, és itt a bökkenő.

Mindenekelőtt szemmel kell tartani, hogy leányunkban a jövő háziasszonyt és leendő gyermekeinek nevelőnőjét kell tekintenünk; ha ezt az irányt célpontul tekintjük, soha sem tévesztjük el feladatunkat.

Ha a háziasszony valóban nem tud mást, csak konyháját pontosan ellátni, férje avval köszöni meg a jó tetteket, hogy a jó ebéd és vacsora után megtöröli száját, rögtön rohan kávéházba, kaszinóba vagy a mi még rosszabb korcsmába, szórakozni a nap terhei után. Megvitatja ott jó barátaival a napi eseményeket, mert bizony az asszonnyal e feléről nem lehet beszélni. Nem tud egyebet, csak a mihaszna

cselédekről és a házi bajairól szólani, avval elkergeti férjét a házból.

Ha pedig feleségével még másról is szólhat, akkor alighanem marad sokszor otthon, kivált a hideg őszi és téli napokban. Leheverészik a kényelmes házi kabátban illatos szivarüst mellett zamatos kávé vagy théát szüröcsölgetve, hallgatni a feleség zongorajáték- vagy felolvasását — néha-néha egy komoly tudományos vitába is ereszkedhetik — és így tudom, hogy csak ritkán kíváncznék el kellemetes házi köréből ez ez áll a családi élet tekintetere nézve.

De jó és kívánatos is saját gyermekei érdekében, ha az anya szélesebb körű ismeretekkel bír, mert azáltal megkönyítheti nekik a tanulást. Hiszen azt nem kívánhatjuk, hogy a tanár vagy a tanítónő minden egyes tanulóval külön foglalkozzék, jellemét és szellemi képességét tanulmányozza, és ahhoz alkalmazkodva, mindenikkel más-más módszert kövessen, magyarázata, intései megértése végett. És mikor egyezzer felébred a leányzóban az olvasási vágy, tudja az anyja ezt a vágyat helyesen kormányozni nehogy rá nézve ponyvairodalom erkölcsi kárára váljék. Száz szónak is egy a vége; nem szándékunk tehát a t. olvasónak hosszas docirozás által unalmassá lenni. Szerény sofáinkkal csak a t. szülők figyelmét akartuk ezen fontos ügyre terelni — és reméljük, hogy nem hiába.

Domino.

TARCSA.

MENDEL MATHILD

férfi. Nathan Lipótné

kora halálára.

Emelkedtél tiszta lélek a menyekbe fel
Tisztelőd, ismerőd keseregve hagytad el
Keservesen álltunk ott a koporsód fölött
Oly vesztésen hol a szem, mely ott nem könyezett.
Oh mért siettel korunkból te oly korán
Nem tetszett e világ sorsa, jobbat kerestél talán? —
Angyal vagy most, ki tudja, milyen volt a szeretet
Igaz-e vagy külső látszat most mar megítélheted.
Gyulafehérvári ember csalán sirni ugy-e nem bír
S ha valakit megsirat, szemmel ő és szívvél sir!
A teremő trónja elé kíséren hát szeretetünk
S ha kegyelemmel fogad — könyörögj ott érettünk.
De ne felejtőd a két testvért, kiket árván itthagyal
Nézz reájuk ott az égből kiknek nincs most senki már.
Anyjok voltál, ám szerető, ki fájdalmukat enyhítetted
Most ki hallgat ám panaszukra? Idegen? anya helyett?
Domino.

SZIVEM és SZERELMEM.

— Ajánlva V. E. —

I.

Miért adál szívet nekem? ...
Miért adál oh Istenem? !
Ha már szeretni nem szabad,
S nekem szeretni kárhozat!

Im érzem én, szerelmem él,
Csalódva bár, megint remél...
Remél? ... de mit? .. Remél? .. s miért?
Az ő szíve engem nem ért! ..

Mi lesz szívem, mi lesz veled? ...
Ha jó szívet megösméred? ...!
Mikor csak egy tekintete
Viszen, ragad — a meny fele!

II.

Remegve, félve, küzdve lankadatlan,
Emel szivemben szót a szerelem, —
Miként a tetszhalott a szemfedőn át,
Ha ébredez, — épen úgy érzem!

Szeretni kezdek újra fájdalommal,
A kínos érzélem megint gyötör...
Velem virrasztja át az éjszakákat —
S reá, mi olyan kínos — a gyönyör —

Valjon kitől tanultam én szeretni,
Hogy elfelednem ezt soh'sem lehet? —
Miért nem égsz ki már szegény szívem te?
Hisz úgy sem birkozom meg én veled!

III.

Szemed sugára, jó, szelid leányka,
Boldogtalanná tett örökre tán... —
Megyek a cél felé vakon, sietve,
Miként a vándor őszi éjszakan...

Szeretni nem lehet nekem... de mégis?
Szívem, szerelmem — oh hová vezet?
Hová? ... Tudom! a kétségbeesésbe...
Hisz angyal ő — de engem nem szeret!!

Abrándfy.

Csendes észrevételek.

(Zsidó farsang.)

A minden sebek hatalmas gyógyítója: az idő,
mint mindenkor, úgy most is, lendített világfájdalmunkon; látván, mint keseregnek, fogyatkoznak Je-

richo gyöngyörzsái, délcegg ifjai, korunkban, (a 19. század daczára) minduntalan, tengeri kigyó módjára fel fel bukkanó, Németországból, a „kulturéptől“, holmi Onody hírnévre vágyók által hozzánk átláptalt antiszemitismus kizoztatása, ijesztgetése folytán, hogy legalább az évben egyszer mindezeket velök elfelejtessze, hát létrehozta már ez előtt két és fél ezer esztendővel — (mikor nem létetek Istóczyk) az ugynevezett Purim-(öröm)-napot, s miután izraelitáink vallási traditójuk minden egyes pontjainhoz igenis hívek, ragaszkodnak ezen ünnepekhez annál is inkább, miután számos ezekt napjaik közül vajmi kevés van száruva az örvendetes emlékezeteknek.

Ki ne ösmerné keresztények ugy (magam is példa) mint zsidók közül ezen napnak jelentőségét?

Egy buta ázsiai király, tán Antaxerxes, egy Haman nevezetű, bukfénczet csináló udvaroncot oly kegygyel tünteté ki, hogy mindenkinek le kellett magát vetni, ha ő nsgát az utcán találja. Csak Mordechai nevezetű zsidó daczokodott, és egy izben, rezidentájuk corsoján sétálgatva, vele találkozván, nem hogy földhöz magát nem vágta, hanem még azt se mondta, hogy: Adj isten! Mit is a gúgos annyira rossz néven vett, hogy egyenesen ő felsége elé sietett, azon „szerény“ kéressel, miszerint fogadja el vagy rögtöni lemondását a miniszteri tárczáról, vagy engedje meg neki az összes, Parzsia és Mediában lakó, zsidók lekonczolátását. O felsőgo a pillanat által is befolyásolvá, bizon engedett ez embere kérésének, S így el lón rendelve egy „régébb koru“ bartholomaei éj. (Mi megint csak azt bizonyítja; hogy mi uj sem történik e föld kerektségén) Hja, de ember tervez, a s s z o n y végé! A két vén bolond ugyanis elfelejtette, hogy Eszter, királynőnek, ösátyja, a zsidók egyiptombóli kivándorlások alkalmából a pusztán szintén mannával proviantrozta magát, tehát ergo, a dolog egyszerű logikájánál fogva, maga is zsidó, testvérei akarata nélküli menybe küldetéséhez semmikép sem fog beleegyezni. Elhatározta tehát, hogy hasonló fegyvarrel fog küz-

Miként emelhetjük a föld értékét.

— Folyt. és végé. —

Az ilyen és ehhez hasonló beszédek, képesek aztán felizgatni az embert. Mert avval állani elő, hogy maradjon úgy, a hogy az apák idejében volt, nevetéses. Akkor kevesebb jövedelem kellett, az adó negyedrésznyi volt. Ha aztán a föld most is csak annyit terem, mint akkor, lehetetlenség tönkre nem jutni. Aztán meg az embernek földi rendeltetése az, hogy tökélesbüljön, haladjon, törekedjék az életben mentől nagyobb jólétre, kényelemre tenni szert, mindezekhez pedig pénz, jövedelem kell. Arra a beszédre meg, a mely azt mondja, hogy földje ugysis jól fizet, miért trágyázná: azt kellene felelni, hogy a hitregebeli olajos korszak lejárt. Nincs az a kincs, a mi el ne menjen, ha soha nem teszünk hozzá, hanem mindig csak fogyasztjuk.

A föld egy darabig csak bírja a termést, de aztán elsoványodik, végre teljesen elromlik. A trágyázás arra való, hogy a föld erejét folyvást egyformán tartsa. Azután meg ha a föld most megad 12—15 magot, ha megtrágyázod édes atyámia, meg fog adni husz magot. Hát nem jó neked az a fölsleg, hát nem képezi neked atyai büszkeségedet, ha jobb sorsba tudod hozni családodat, taníthatod gyermeked?

Végre azoknak pedig, kik elég balgatók tőzegként felégetni a kincset, a parázs pénzt, a trágyát, azt mondanám, hogy azon a pénzen, mi a trágyázásból zsebükbe folynék, tizszer annyi fát vagy kőszent vehetnének, mint amennyit a tőzeg-tüzeléssel megkimélnék. Meg aztán tessék fát ültetni minden árok partra, utszélre, s majd lesz tüzelőfa ingyen.

A föld trágyázása sokkal nevezetesebb, mint talán első tekintetre látszik. Nem csak az egyes gazdák ügye ez, hanem általános nemzetgazdasági kérdés, s így azzal nagyon komolyan kell foglalkozni. Mert azzal, hogy nem trágyázunk a földet, tönkre tesszük az utánunk következő nemzedéket is. Hogy ha terem most földünk 8—10 vagy 12—16 magot, de majd meg fog teremni a jövő nemzedék számára ötöt sem.

Annálfogva legyen megengedve nekem, vagy két cikkben foglalkozni ezen kérdéssel.

Márton gazda.

deni: armány ellen! És hogy kié volt a győzelem? Azt bizony mutatja a Purim ünnep; mi különben élénken illusztrálja azt is, hogy az asszony már akkortájt és mestere volt az armánykodásnak. A dolog vége az lón, hogy Hámán bácsi 10 fiával együtt az általa Mordechai részére felállított akasztófa kitétetett szarításra, utóbbi pedig nagyvezér lett, ki is 2300 évvel ezelőtt dekretálta a zsidó népek ezt az okos ünnepet, mely hogy okos, mutatja az, miszerint izraelitáink még most is oly buzgón tartják, mintha csak most keletkezett volna.

Hogy honnan tudom e történetet oly tüzetesen? — A bécsi burgszínházban évenként Purim estjén, „Eszter“ nevezetű drámát szokták előadni, mely előadásnak én néhány évvel ezelőtt tanúja voltam. Anyira hatott rám, hogy életemben soha el nem felejttem.

* * *

A megelőző derűfényes, napugártelt napok után Purim napja beköszöntött, — potrohos köntösben. Minden magát álarozni szándékozó folytonos ijesztgetésére, hogy ni-ni! már esik. De hál' Istennek, nem történt mi olyasmi, mely az ünnepet zavarta volna, és így annak lefolyásáról csupán kellemes emlékezettel lehetek — legalább én, ki megléve egyik helyi magyarérelmü izraelita család vendégszerető asztalához invitálva.

Este 8 órákor el nem mulasztandó a kilátásba helyezett kellemes órákat, siettem uszteletemet tenni X—i családnál.

A kisasszony, maga a megtestült szeretetreméltóság, örömmel üdvözölt belepertemkor, elvette eittete felöltöm kalapom, mint mondá, a czéliből, hogy először is: akkor menjek csak haza, mikor ok majd mondják, hogy no most mehet, — másodszor pedig, hogy megösmérjem teljes valódiságában a magyar-zsidó vendégszeretetet. És a proféta szakállánál esküszöm! Megösmertem! Tartottam magam nyágn, a meddig csak lehetett, de hát kérem szé-

Közigazgatási és hatósági élet.

— A f. évi február hó 28-án megtartott közgyűlés annyira fontos és oly ügyeket tárgyalt, miszerint szükségesnek látjuk azokat egész terjedelmükben ide iktatni.

14. Olvastatik 981—84. sz. a. a sétatéri bizottság véleménye, a sétatér éjszakai részének levágása tárgyában. — Véleménye szerint a levágás, a Dr. Barts féle telek éjszakai sarkától egyenes vonalban, a városház előtti járdáig eszközöndő. Ezzel szemben a tanács az említett gyalogjárdától, egyenes vonalban javasolja a levágást akként, hogy a sétatérnek éjszakai végéből — a két szegletet véve irányadóul — egyenlő mélységű darab vágassék le.

A tanács véleménye határozattá emeltetik és a levágással ugyancsak a tanács megbizatik.

15. Előterjesztetik 148—84 sz. a. számvevő bizottságnak jelentése és véleménye, az általa megvizsgált 1883. évi árvászeki gyámpénztári mérlegekről, melyben utal arra, hogy a megmenthető határlékok felhajtása iránt, az intézkedések megteendők. A mérleg jóváhagyatik és annak felsőbb helyre leendő felterjesztésével az árvászek megbizatik.

16. A városi árvászek 136—84. sz. a. jelenti, miszerint néhai id. Sibisán József hagyatéka ügyében, a Sibisán Józsefnél elveszett és ennek örökösait megillető 800 frt 11 kr. összegnek, az árvászeki tartalékalapból leendő visszatérítését a nm. belügy-minister ur 63545—83. sz. a. elrendelte — és kéri, miszerint az árvászeki szabályrendelet 25 §-a értelmében a közgyűlés a tartalék alapból kifizetést elrendelni sziveskedjék.

Arvászek véleménye határozattá emeltetik és a közgyűlés elrendeli a 808 frt 11 kr-nak, az árvászeki tartalékalapból leendő visszatérítését.

17. Olvastatik tanácsnak 232—84 sz. véleménye Kocsis Mihály volt városi pénztárnok, letétben levő 10 drb. takarékpénztári részvényére vonatkozólag. Miután Kocsis Mihály pénztárakoskodási ideje alatti, oly tételre nem lehetett akadni, melyből a közpénztár, vagy árvászekre kár háromhatott volna, s tekintettel arra, hogy az eddigi rendetlen kezelési felügyelet mellett az elleni bizonyítás lehetetlen: a tiszta ügyész meghallgatása mellett tanács véleményezi, hogy a részvények a bírósági kiutalásig továbbra is letétben tartandók és ez ügyben a további intézkedések beszüntetendők lennének.

Tanács véleménye elfogadtatik.

18. Előterjesztetik a tanács által 820—84 sz. a. az 1880. és 1881. évi városi közpénztári számadások elfogadás és jóváhagyás végett, melyek Alsóferméregek tek. alispánjának 9770—83. sz. rendelete folytán pótlólag kijavítottak. A számadások jóváhagyatnak és felsőbb helyre jóváhagyás végett, megbizatik tanács, azoknak felterjesztésével.

20. A tanács előterjeszti a nm. m. k. belügy-minister urnak f. év febr. 16-án kelt 10403 sz. magis leiratát, melynél fogva a sz. kir. városnak a városház előtti bódéokra vonatkozó megváltási tervzetés, meg jóvá nem hagyja, hanem neviages szavazást, költség-előirányzatot, városi leltárt felküldeni rendel, — úgy továbbá meghagyja, hogy valamely hitelintézet a felveendő kölcsönről, előleges értekezlet, illetve tárgyalás tartassék. — A fenn magas miniszteri rendelet, szöszertintű felolvasása után élénk megbeszélés tárgyát képezte, az ügy teljesen kime-

pen, mit tegyen az ember olyankor, midőn annyira jól fogadják, hogy sziate fél egy-egy pohár bor kiivását visszautasítani akkor, midőn érzi laba minden inában, szive minden dobbanásában, hogy: no: jeozt war genuk!?

Ép abban voltam, hogy evőszközömmel egy hatalmas volt de most most megszünt libának at-szemérem által (?) gyonge varázsspirral megihletett lábczombját számhoz vigyem, midőn a f. enmi csak a házi kisasszony éles szikója engem arra késztetett, hogy villámot és a rajta magát himbító mondott igező tulajdonsággal bíró libazombot kezemből krejstem, és telfegyverzett szememet azon szobtáj felé irányítsam, hol Petrus ő szeatsége elfelejtett postót venni — az ajtó felé.

S szent Cleofás! Minő pokoli látványt kellett szememnek megpillantani!!

Elöl mindjárt a bejáratnál egy hatalmas ördögi alakot pillanték meg, mely eszembe juttaták minden elkövetett és elkövetendő bűneimet (amik pedig ugyancsak számosak.) Felpattantam székemről, térden csusza eléje masztam, és átkulcsolva lólabbal ékeskedő térden szivszaggató hangon (legalább én annak vélem) esdekeltem: Hatalmas uram! Csak most ne! Hadj még legalább ez napot töltetem kedvesem körében és aztán nem bánom: — „vigyen el az ördög!”

Ne busulj fiam! ez napot magam is a jókedvnek szenteltem, ma mindenki ördögös (szent) előtem, térj vissza helyedre és örvendj az örvendzőkkel!

No gondoltam magamban, ez aztán okos egy ördög! Hogy az Isten soká éltesse!

Utána egy hatalmas Salto mortale val szemüveges tót legény zugrott jaz zsohába, mint mondá, akárván azs zsedök vársángjában zsiu is rist-venni.

No azt a Nebulus csellagolat, ides testvér, akker jöszte csak ide, igyál egyet a magyarok

ritőleg mindenki előtt megérthetőleg előadtván, — hozatott a következő határozat: 1. A szerződések, az összes boltok és bódék tulajdonosaival megkötötték és a közgyűlésnek előbb is bemutatattak, — jelenleg az eddig be nem mutatott és pedig:

Regenhogen Samu 700 frt. Springer Dávid és neje 1500 frt. Glück Jakab és neje 500 frt. Veres László örökösai 420 frtos szerződések előterjesztettek, a közgyűlés azokat elfogadván, megállapítottatik az összes bódék vételárul 40000 frt.

Erre nézve van fedezet a) régibb piaci eladásból 14397 frt. b) ennek kamatja 715 frt. c) újabb piaci eladásból 7488 frt. d) ennek kamatja 400 frt. e) adakozásokból 2000 frt. összesen 25000 frt.

Melyet levonva a vételárból 40000 frt. marad hiány 15000 frt. Ennélfogva 15000 frt veendő kölcsön.

2. A magas ministeri rendeletnek megfelelően a városi f. évi költségvetést tanács bemutatni öhajtja, — midőn azonban, a közgyűlés minden tagja azt ismeri, a felterjesztéshez csatolandónak mondatik ki, — hasonlólag a városi vagyoni leltár mellékelteni határoztatik.

3. A kölcsön felvételének módozataira nézve, határoztatott, miután a közgyűlésnek minden tagja ismeri és tudja azon módokat, melyek alapján a sz. kir. város pénzt kaphat kölcsön, — miután a közgyűlés tagjai, a bankok és hitelintézetek alapszabályait is ismeri: felhatalmazza tanácsot, hogy a jelzálog hitelbank, a földhitelintézet, vagy valamely takarékpénztártól a 15 frt, — nem magasabb, mint évi 6% kamatra felvegye és pedig mennél rövidebb időre, — lehetőleg 15—20 évre — a tanács köteles a pénzügyintézet megkötött szerződést, tudomásvétel végett a közgyűlésnek betérjeszteni.

A pénzügyintézet megválasztása és a részletek meghatározása, a tanácsra bizatik.

4. A kölcsön felvétele, valamint a megváltásra nézve személyenkinti szavazás elrendeltetik, még pedig oly forán, hogy a kik a boltos és bódék teljes megváltását és az e czélra felveendő 15000 frt kölcsönt megszavazzák — igennel, a kik pedig el-lene lennének nemmel szavazzanak.

A fenirt módon a szavazás megtörténvén az eredmény a következő: 47 szavazott igennel és 1 nemmel. — Ennélfogva a megváltási munkálat és kölcsönfelvétel szabályszerűen megazavazottnak mondatik ki.

21. Előterjesztetik a tanács által Glück Jakabnak jegyzőkönyvre adott azon kérelme, hogy a városi legelőkből — annak közepé táján, a patak mellett — 150 □ ölet, 30 évre évi 5 frt hasznóbér mellett, kőr, — kutóban határozottan, a bódékat, a városnak elad ni nem hajlandó.

A kérelem szöszertintű felolvasatván, több képviselő szól a tárgyhöz, jelesen Avéd Jácó tag kijelenti, hogy bárha Glück Jakab kérvénye semmikép sem méltányos és helyes, sőt a kérelemben kifejtett kívánság pressiót involvál a közgyűlésre, — bár nem érdemli meg Glück Jakab kérdésem előnyt; mindazonáltal, nehogy egy polgár egy bódetulajdonos makacságán megtörjék, a bódék megváltási munkálata, — csakis a helyzet kényszerűségéből kifolyólag indítványozza, hogy a közgyűlés a kért hasznóbért adja meg.

Elnöklő polgárnester hivatkozva arra, hogy ez terhes szerződést képz a városra, — elrendeli a névszerinti szavazást. A közgyűlés a névszerinti

egészségére és testvéreidre od a kü n n n, velünk ideben n, minélhamarábbi bökövetkező teljes egyetértésére, szölk hozzá.

— Dobre nouz, Dobre! akár ket tit is, volt a zágrábos válasza.

Tyuh! sóhajtozék magamban, látszik, hogy nem él már szeretet bold. bölcs Deák Ferenczük, mert ha ő élne, bizonyára adott volna zágrábi testvéreinknek nem egy, hanem két-két pohár bort is és akkor nem fordult volna elő semmiféle zendülés sem a kettős czimer alkalmazásakor, sem pedig holmi „osondes“ debatte-ok tartomány gyűléseiken.

Sok volna itt felhozni egyszerre a minden osztályból magát sorozó maszkokat, legyen az elég, ha eleserolom, hogy voltak oláh fáták, hercegek levették és lengyel zsidók, apácák és szerzetesek, cigány vajdak és polyás gyermekek, doktorok, denevérek, eszmatizistók és borbélyok, kéményseprők, perzsesek, katonák, madarászok, stb. stb

Kifáradva végtére a sok „szellemes“ maszkokkal érintkezésében, egyes-egyedül hízi kisasszonyomnak és a meghívott hólygkoszoruvali társalgásának szenteltem hátralevő rövid időmet, amit hogy okom megbánni nem volt, bizonyíthatják mindazok, kiknek alkalmuk csak volt megösmérhetni Jericho rózsáink és bimboink szeretetreméltóságát.

Ugy reggel 3 óra felé mégis csak hazavtődtem nehéz fejjel ugyan de azért kellemes érzelmekkel teltten, folyton csak azt az egyet sajuálva miszerint zsidó polgártársainknál nem mindennap: farsang és tovább monologizálva, ujjaimmal hozzá gestikulálva, hogyha már nem lehet mindennap, hát legalább lenne kétszer egy évben, lassabbau borittassan hozzáfázva: de akkor is tartson ám mindegyik legalább — hat h ó n a p i g.

Káky Aranyas Nr. 7.

s zavazást elfogadván, az következőleg ejtetik meg: A jelenlevő 48 képviselő közül 5 tag eltávozott, 3 tag nem zavazván, maradt 40 zavazó, kik 32 tag „igennel“ és 8 „nemmel“ zavazott.

Elnöklő polgármester erre kihirdeti az eredményt, — melynélfogva a képviselő-testület többsége Glück Jakab kérelmének helyt ad.

Ezzel a közgyűlés véget ért.

VEGYES.

— **Halálozás.** F. hó 14-én a mózes hitűek sirkertjében városunkban általánosan ismert és kedvelt fiatal nőt: Mendel Mathild férj. Náthán Lipótnét, ki Fogarason hosszas betegség után f. h. 11-én mult ki, örök nyugalomra tették. A részvét általános volt, mert mindenki a ki a kedves lényt ismerete, szerette is egyszersmind. Egy szem sem maradt könytelen, és szivreható volt a szegény visszamaradt testvérek fájdalmát látni, — kiknek az elhunyt nemcsak néje, de szerető anyja volt, szivreható volt ezeknek a szegény árváknak felsikoltásait hallani, kikből a benső fájdalom és elhagyottság jaldult fel, és csak ők maguk érezhették a veszteség nagyságát. Örök béke lengjen hamvai fölött!

— **Jótekonyság.** Egy szegény családapa részére adakoztak f. h. 11-én a következő urak és hölgyek: B. Lövy 1 frt. Weiger L. 30 kr. Morenó 30 kr. Stein özv. 10 kr. Jonásné 50 kr. Deutsch Mátyás 20 kr. Körnerné 20 kr. Reiszné 20 kr. Fuchs D. 30 kr. Deutschné 50 kr. Jonas M. 50 kr. Baruch Jakab 40 kr. özv. Baruch Lázárné 20 kr. mely adományokért a szegény családapa valamint a humanitás nevében köszönetet mond. Térítse meg a jó Isten ezerannyival! a szedegető Dominó.

— **Színház.** Folyó hó 19-én szerdán Hegyi István derék színészünk jutalmául. Hugó Viktor remek drámája: „Párizsi szegények“ adatik. Felhívjuk t. közönségünk figyelmét e derék színész jutalomjátékára már azon óhaj által is indítva, hogy a valódi érdem a sok erkölcsi, — egy kis anyagi elismerésben is részesüljen.

— **Enek tanítás leányok részére.** Fogarasy János gymn. és lyceumi énektanár ur hez tenkint kétszer több várbeli és városi szülők kérésére azon szíveséget vállalta magára, hogy leánykákat a műnekekben oktatja s már több mint tíz tanítványa van. Az órákat saját lakásán tartja meg. Üdvözljük őt ezen igazán hiányt pótló vállalkozásáért és az énekedvelőközönség becses figyelmét felhívjuk rá.

— **Tűz.** F. hó 10-én reggel 7 óra után a csűrök utcája végén a 189 sz. a. gyufagyárban tűz ütött ki. — Derék tüzoltóink nem is késtek a helyszínére megjelenni és ott tevékenységüket a legügyesebben kifejteni. A gyár helyiségének azon szobájában, hol a gyufákat gyártani és szárítani szokták — nem tudni mi okból — keletkezett a tűz. A szomszédságra nézve nem volt veszélyes, a mennyeiben nem lánggal égett, hanem csak elszenesedve az összes gyufakészlet, az ahhoz tartozó anyagok is meggyuladtak, — miután pedig az ablakok berakva és jól letapasztva voltak, az ajtó pedig betéve, a tűz lég-huzamot nem kaphatott. Mire a tüzoltók oda értek, a szoba annyira tömve volt füsttel, hogy midőn az ajtót kinyitották, úgy omlott belőle a füst, mint egy ágyu torkából. — Ember a szobába be nem mehetett; de a nagy füsttől be sem lehetett látni és így csak találmányra lótték bele tüzoltóink a vizet egy és fél órán át, míg végre meggyő ték a tüzet. — Erre aztán az ablakokat is le lehetett venni, hogy a füst a szobából tisztulván, a benne lévő tárgyak kihordásához lehessen fogni. Ez alatt egy másik csőből folytonosan feeskendezték a vizet a padlásra is. Ennek folytán végre a két víz közé szorított tűz 10 órakor a szobára lokalizáltott. A szobám kívül sehol sem értett a tűz, a fedél is épen maradt.

Nem hagyhatjuk dicséret nélkül derék tüzoltóink fáradságot nem ismerő működését, mert bizony nélkülük, a gyár és a szomszéd házak is a lángok martalékává lettek volna. Méltóságos Kardos Ignázt ur nem is késett tüzoltóinkról gondoskodni, mert, hogy a torkukra tapodott füstöt lemoshassák, — szíves volt részükre egy általán jó minőségű bort küldeni, mit ők, ajándékozot étetés közben egy cseppig, jóízűen elfogyasztottak. — Felemlítjük még azt is, hogy sem csendőr, sem hajdu nem volt jelen a tüznél és így nem volt, ki az ácsorgó sokaságot reászorítsa a szivattyunál közreműködésre. Körner József osztályparancsnok megkísértette ugyan őket odarendelni; de azzal fizették ki: „hogy nem parancsol nekik.“ Jó lenne, ha a t. rendőrkapitány ur ilyen alkalommal, sok rendőrszolgája közül, egy párt odarendelne, mert a parasztságot nem a lélekismeret, hanem csak erőszak veszi reá a segédkezésre.

Nyilvános köszönet.

Mindazok, kik feledhetlen szeretett nőm

MENDEL MATHILD

utolsó tisztelet adásával őszinte szeretetüknek oly megható kitajezést adtak, fogadják ez uton is legforróbb köszönetemet.

Náthán Lipót.

Nyilttér*)

Előnyös kereset!

Minden állásu szolid és ügyes személyek sorsjegyek havi részletfizetés melletti eladására az 1883. évi részletív törvény alapján, kerestetnek. Ajánlatok intézendők a Fővárosi váltóüzlet társasághoz Budapesten.

MATTONI-ÉCÉ

BUDAI KIRÁLY KESERÜFORRÁSOK

Deák Ferencz-forrás, Hunyady Mátyás-forrás.

Szt-István-forrás, Gróf Széchenyi István-forrás

Mattoni és Wille, Budapest.

Kapható minden gyógyszerárban és ásványviz-borcskedésben.

*) Az e rovatban megjelent cikkekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Szerkesztői üzenet.

— **M-I M-ó Bécs.** Vegye köszönetünket szép munkájáért. A legközelebbi számunkban tán közölhetjük már; eddig térlhiány miatt lehetetlen volt. — Nagyon szívesen látnók, ha a bécsi mindennapi életből valami érdekést velünk közölne.

— **Viadar és A-y helyitt.** Dolgozataik ugyanegy ügyet tárgyalnak; — mindkettőből kilátszik a talentum ugyan, de kevésbé a tárgyilagosság, mely utóbbi egyike a hírlapirodalom legfontosabb kellékeinek; — másként szívesen nyitunk tért dolgozataiknak rovataink akár melyikében.

SZERKESZTŐ: **AVED JAKÓ.**

66-884. szám bir. végr.

Arverési hirdetés.

Alólikt kiküldött végrehajtó ezennel közzé teszi, hogy a gyulafehérvári kir. törvényszéknek 1266-884. sz. végzése alapján, a n-enyedi kir. járásbíró-ságnak 749-884. számú kiküldetésével, tövisi Csucs Márku csódtömegéből bolti vegyes-árucikkék — stből álló ingóságok, melyeknek becsértékek 7919 frt 70 kr. Tövisen az üzlet helyiségében 1884. április 2-án reggeli 9 órakor, s következő napokon elárverez etnek.

Venni szándékozók oly megjegyzéssel értesítetnek, hogy az érintett ingóságok ezen árverezésen legtöbbbet ígérőnek becsáron alól is elfognak adatni.

Vevők kötelesek a vételárt készpénzben azonnal lefizetni.

Nagyenyeden 1884. márczius 13-án.

Gajzágó Simon,
kir. jb. végrehajtó.

500

szép, kifogástalan szivarkát lehet készíteni az én, a cs. kir. dohánygyárakban is használt

szivarka-töltő-gépemmel

mely ércből igen csinosan készítve, 3 különféle erősségben, vékony, középfaj, vastag, különbség nélkül, használati utasítással együtt, 56 kr. Csak akkor valódi, ha ezégem bale van véve.

Az én szivarka hüvelyeim, szintén három erősségben, csakis a valódi.

francia bűznélküli

„Le houblon“ papírból (fehér) vagy kukorica-papírból (sárga) következő áron kaphatók
Szipka rész nélkül, sima 1000-re . . . . . — 80
Szipka rész nélkül, elegáns arany-jegygyel 1000 re 1.30
Szipka résszel sima 1 karton 500 dbbal . . . 1.05
Szipka résszel elegáns arany, kék vagy fekete jegygyel 1 karton 500 dbbal . . . 1.50

Másodrendű minőség, szintén fehér vagy sárga melyet mások elsőrendűképen ajánlanak ara:

Szipka rész nélkül, sima 1000 db . . . . . — 50
Szipka rész nélkül, elegáns aranyjegygyel . . — 90
Szipkával, sima 1000 db 1.80
Szipkával és elegáns arany, kék vagy fekete jegygyel, 1000 darab 2.20
Közönséges tömögépcske hozzá . . . . . — 10

Levébeli megrendelések utánvéttel vagy az összeg beküldése mellett. Ismételadók százalékokt kaphnak.

Bejegyzett védjegy

17-26

Óvás. Hamisításó itóli megóvások czéljából minden karton a a fenti keresk. törvénszékileg bejegyzett gyár-jegygyel van ellátva.

Chavley & Henry

párisi francia szivarka és gépecske raktára:

Wlach Albert

Bécs, Márahilferstrasse 58,

ezelőtt Praterstrasse 18.

Figyelmeztetés!

Az általánosan ismert jó hírnévnek orvendő s öbb oldalulag kütüntetett sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, — hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomatban saját hízum külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

S Ó S B O R S Z E S Z

gyors enyhítést eszközöl:

csuzos szaggatás, fagyás, fog- és fejtájdalmak, szmnyenység, bñnulások stb. stb. ellen. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, — a mennyiben a fognak fényt elősegíti, a fogrost erősíti és a száj tiszta, szagtalan izt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos e dízer fejmosásra is a haj idegek erősítésére, a fejtörpa-képződés megakadlyozására és annak eltávolítására.

Ara egy nagy üveggel 80 kr. Egy kisebb üveggel 40 kr.

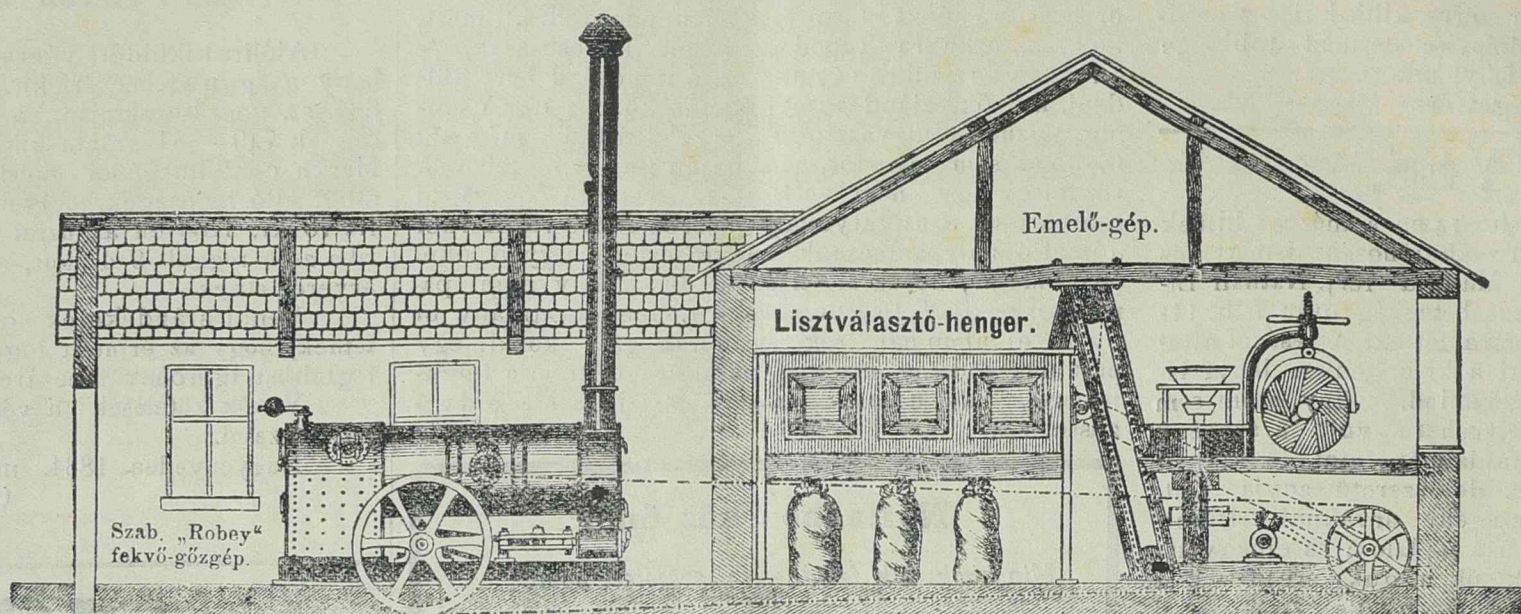
Használati utasítás magyar vagy német nyelven, bizományosaim névsorával ellátva minden üveghöz ingyen mellékeltek.

Brázay Kálmán, Budapesten, IV. ker. Muzem körut 23 sz.

Kapható: Gyulafehérváron: Mihellyes Zsigmond, Csiki Kristóf, Eisenstei E. Sulman F. Fried Simon, Jakabty Albert, Megay Gyula.

ROBEY & COMP., Budapest üllői ut 35.

Szabadalmazott „Robey“-gőzgép

malmok hajtására a legjobb gép, nem igényel külön alapfalazatot falazott kéményt, olcsóbb is felül is mulja a fekvő (stabil) gépet.

Sz. 266—884 tkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Vasiu Dumitru popa poianai végrehajtonak Vasiu Irimie springi lakos végrehajtást szenvedő elleni 140 frt kr. tőke követelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. járásbírósa területén springi határon fekvő a springi 173-ik sz. tjkben A + 1-től 24 rendszámig s így összesen 1218 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban — becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884 évi ápril hó 16-ik napján délutáni 9 órakor a springi község házához tüzetik ki megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42 § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 3 § ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1884. évi február hó 11-én tartott üléséből.

A kivonat hitelül :

Dobolyi Ferencz, kiadó.

Hirdetmény.

A gyulafehérvári takarékpénztár közhírré teszi,

hogy a Gyulafehérvárt a főtéren

ujjonan épült nagy szállodai

és kávéházi helyiség

mely áll 20 szoba, kávéházi nagyterem, étterem játékszoba mellék-helyiség, emeleti táncsterem és megfelelő pinczéből továbbá a közvetlen szomszédságban levő 8 szoba és mellék-helyiségekkel istálló és szinzel ellátott kocsmá

1884. október 1-től kezdődőleg **6** évre zárt ajánlati eljárás mellett bérbeadatnak. Ajánlatok f. évi ápril 1-éig a takarékpénztári igazgatósághoz nyújtandók be, az ígért évi bérösszeg 10 százaléka, mint bánatpénzzel ellátva.

A bérbeadási feltételek a takarékpénztár hivatalos helyiségében megtekinthetők.

Gyulafehérvár 1884. február hó 10-én.

A gyulafehérvári takarékpénztár igazgatósága.